

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-582-7/24
Бања Лука, 14.03.2024.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, **Medichem д.о.о. Сарајево**, бр. 13-1202-1/24 од 16.02.2024.године, заступан по адвокату Дражену Видаковићу из Бања Луке, изјављена на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 01-17389-4/24 од 12.02.2024.године, уговорног органа, Универзитетски клинички центар Републике Српске, у поступку јавне набавке „пруденц система за неурохирургију за потребе службе операционих сала“ на основу члана 111.став (1) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14 и 59/22) и члана 228. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ", број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници, одржаној дана 14.03.2024.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба понуђача, **Medichem д.о.о. Сарајево**, бр. 13-1202-1/24 од 16.02.2024.године, изјављена на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 01-17389-4/24 од 12.02.2024.године, уговорног органа, Универзитетски клинички центар Републике Српске, **одбија се, као неоснована.**

Одбија се и захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Универзитетски клинички центар Републике Српске, (у даљем тексту Уговорни орган) је објавио на сајту јавних набавки Обавјештење, бр. 1255-7-1-608-3-711/23 од 28.12.2023.г.у отвореном поступку јавних набавки „пруденц система за неурохирургију за потребе службе операционих сала“, према тендерској документацији, доноси оспорену одлуку, на коју жалилац улаже жалбу незадовољан истим.

У жалби жалиоца се наводи:

Жалилац подноси жалбу јер је уговорни орган Одлуком повриједио одредбе чл. 3., 53., 58 и 68. Закона о јавним набавкама (у даљем тексту Закон) и члан 2. став (1) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда.

У складу са чланом 97. Закона жалилац задовољава услов за активну легитимацију, јер има интерес за додјелу уговора и може да учини вјероватним да би у конкретном поступку јавне набавке могла бити проузрокована незаконитим поступањем уговорног органа. Жалилац је благовремено доставио понуду у наведеном поступку.

Жалилац изјављује жалбу из сљедећих разлога:

Уговорни орган је одбацио понуду жалиоца. У Записнику у прегледу и оцјени понуда уговорни орган наводи да понуда понуђача „Medichem“ d.o.o. Sarajevo није припремљена у складу са условима из тендерске документације, па се сходно томе приликом даље анализе и оцјене понуда, те давања приједлога за избор најповољнијег понуђача неће узимати у обзир.

Оно што уговорни орган оспорава жалиоцу јесте то што је приликом потписа докумената жалиоца кориштен факсимил директора односно законског заступника жалиоца. Уговорни орган наводи велики број разлога зашто није дозвољено потписивање факсимилом, а при том не улази у саму суштину факсимила као начином потписивања докумената.

Доказ:

- Понуда жалиоца број: 03-01/2024 од 15.01.2023. године

Факсимил сам по себе је законит начин потписивања докумената који у принципу суштински олакшава потпис великог броја докумената истовремено, каква свакако по својој природи и јесте појединачна понуда у поступку јавне набавке, а што је директор жалитеља као могућност и користио.

Затим, тачно је да чланом 58. став (1) тачком г) Закона прописано да понуда мора да садржи потпис подносиоца понуде или овлашћеног лица на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији али овдје уговорни орган погрешно тумачи захтјев „потпис“ јер потпис факсимилом представља сам по себи законит начин потписа од стране лица чији је факсимил кориштен. Закон о јавним набавкама нити једном одредбом не забрањује потпис докумената факсимилом.

Такође, уговорни орган погрешно наводи да се из одредби тендерске документације „може утврдити обавеза својеручног потписа и овјере (нпр. Анекс 1- Образац за понуду гдје се тражи „Потпис овлаштене особе“ или Анекс 2- Образац за цијену онуде гдје се тражи „потпис понуђача“). „

За напријед наведену тврдњу су одлучујуће двије чињенице:

1. Уговорни орган нити у једном обрасцу није поставио захтјев „својеручног“ потписа документа
2. Уговорни орган нити једном одредбом тендерске документације није забранио употребу факсимила за потпис докумената.

У складу са чланом 53. став (1) Закона уговорни орган је дужан у тендерској документацији дати потпуне информације о условима уговора, а који су кандидатима/понуђачима довољни за припрему захтјева за учешће, односно понуда на стварно конкурентској основи. У самој тендерској документацији и достављеним обрасцима уговорни орган није предвидио „својеручни потпис“ (иако и факсимил представља својеручан потпис) јер би исто, у смислу како својеручни потпис тумачи уговорни орган, захтјевало и овјеру потписа од стране надлежног органа. Уговорни орган није ни забранио употребу факсимила за потпис документа, те се не може „утврдити обавеза“ својеручног потписа и овјере, како то уговорни орган погрешно тумачи и наводи у разлозима за одбацивање понуде жалитеља.

Чланом 68. ставом (4) тачком и) Закона је прописано да је уговорни орган дужан да одбаца захтјев за учешће или понуда када понуда није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације.

Такође, чланом 2. став (1) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда ("Службени гласник БиХ" број 90/14 и 20/15) је прописано да се тендерска документација израђује на начин да садржи све потребне податке који привредном субјекту омогућавају израду захтјева за учешће и/или понуде.

Уговорни орган сматра понуду одговарајућом уколико иста испуњава захтјеве утврђене обавјештењем о набавци и тендерском документацијом.

Дакле, уговорни орган дефинише захтјев или спецификацију и када то наведе у тендерској документацији, то кандидати/понуђачи морају задовољити односно испунити и то је основни услов да би се понуда сматрала прихватљивом. Ако понуда није у складу са условима наведеним у тендерској документацији, она се одмах одбацује. Супротно, уговорни органи не могу одбацити понуде по основу захтјева који нису наведени у тендерској документацији и обавјештењу о набавци.

Битно је нагласити да захтјеви које уговорни орган постави у тендерској документацији морају бити јасни, прецизни, недвосмислени, те на исти начин схваћени од свих кандидата/понуђача, како би се могла донијети одлука о квалификованости кандидата/понуђача, односно о избору најповољнијег понуђача на стварно конкурентској основи, те уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности као основних принципа јавних набавки.

Према томе, ништа се у тендерској документацији не може подразумевати, па самим тим ни забрана потписа докумената факсимилом.

Даље, у својој одлуци уговорни орган наводи да без достављеног одговарајућег документа (Рјешење, Овлашћење и сл.) којим се друга особа овлашћује за кориштење факсимила, не може се утврдити да иза тога стоји права воља законског заступника, односно да је особа која је користила факсимил овлаштена за употребу истог....". У конкретном случају за употребу факсимила није потребно овлашћење за кориштење истог у смислу прилагања одговарајућег документа (Рјешења, овлашћења) јер је факсимил кориштен од стране самог директора, тј. законског заступника понуђача те наведено кориштење представља „праву вољу законског заступника". Пуномоћ за потписивање докумената се доставља уз понуду само у случају да се ради о потпису од стране овлашћеног лица на основи пуномоћи (члан 58. став (1) тачка г) Закона). Дакле, пуномоћ је потребна када понуду и документа потписује друго лице, а не законски заступник понуђача.

Сваки документ понуде жалиоца је снабдијевен и одговарајућим печатом жалиоца, а што представља одлучну чињеницу, узевши у обзир да се у правилу, отиском печата, уз потпис потврђује аутентичност садржаја документа и који се потписује и овјерава и потврђује да га је потписала особа за коју је садржајем у конкретном случају, између осталог, наведено даје овлаштена (директор).

С тим у вези изнесене околности не упућују да би се могло оцијенити да иза тог потписа не стоји права воља законског заступника, те да лице које је користило факсимил није имало овлашћење, а како то уговорни орган тврди без да је доставио и један доказ да се ради о могућој злоупотреби или о потпису од стране неовлашћеног лица. Узевши у обзир да овом конкретном жалбом законски заступник жалиоца управо и тврди да је оспорена понуда његова права воља те да је сваки документ овјерен и печатом жалиоца и исти стоји уз факсимил искључена је у цијелости могућност да лице које има власти да

користи печат није истовремено имало овласти да користи и отисак факсимила, а све у складу са законом и интерним актима жалиоца.

На овакав закључак упућује и Рјешење Канцеларије за разматрање жалби БиХ број: ЈН2-01-07-1-2002-7/23 од 31.08.2023. године.

Имајући у виду све напријед наведено, подносилац жалбе предлаже уговорном органу да:

- у складу са чланом 100. став (1) Закона утврди да је жалба благовремена и допуштена, изјављена од овлаштеног и активно легитимисаног лица;
- Уговорни орган, у складу са чланом 100. став (3) Закона утврди да је жалба основана, уважи наводе из жалбе, поништи ожалбену одлуку и записник те у поновној оцијени понуда, утврди да је понуда жалитеља прихватљива у смислу члана 2. тачка л) подтачка 1) Закона, а све у складу са Законом и напријед изнесеним наводима;
- Исплати трошкове састава жалбе по пуномоћнику Дражену Видаковићу у износу од 562,50 КМ (у складу са АТ 150 бодова, паушал 25%, све увећано за 50% на име поступања по правном лијеку), или
- Прослиједи жалбу на одлучивање Канцеларији за разматрање жалби у року од пет дана од дана запримања исте у складу са чланом 100. став (5) Закона.

Канцеларију за разматрање жалби подносилац жалбе позива да размотри овдје наведене незаконитости, жалбу усвоји, поништи побијану одлуку и записнику цијелости и врати поступак уговорном органу на поновно поступање. Такође, подносилац жалбе позива Канцеларију за разматрање жалби да наложи уговорном органу да исплати наведене трошкове састава жалбе и трошкове административне таксе по одлуци Канцеларије.

У ове трошкове свакако спадају и трошкови административне таксе које је жалилац дужан да уплати како би се о његовој жалби уопште и разматрало, а све у складу са Пресудом управног апелационог вијећа Суда БиХ број: С1 3 У 041528 23 Увп од 21.09.2023. године.

У случају да жалба буде прослијеђена Канцеларији за разматрање жалби, подносилац жалбе ће у складу са чланом 108. став (1) Закона доставити потврду о уплаћеној накнади за покретање жалбеног поступка, те овим путем захтјева поврат средстава, осим у случају неоснованости жалбе, а у складу са чланом 108. став (6) Закона.

Уговорни орган, је запримљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 01-17389-8/24 од 22.02.2024.г., у којем каже да је жалба неоснована, те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколисана под бр. ЈН2-02-07-1-582/24 од 23.02.2024. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

Уговорни орган у потпуности остаје код свега што је наведено у Записнику о прегледу и оцијени понуда као разлог за одбијање понуде жалиоца, а што и овдје преносимо у цијелости.

Увидом у понуду понуђача „МЕДИЦХЕМ“ д.о.о. Сарајево бр: 03-01/2024 од 15.01.2024.године Комисија је констатовала да је приликом израде своје понуде понуђач користио факсимил законског заступника предузећа (директора), а не својеручни потпис директора.

Закон о јавним набавкама БиХ (“Службени гласник БиХ”, број: 39/14 и 59/22) у члану 58. став 1) под г) прописује да понуда мора да садржи „потпис подносиоца понуде или овлаштеног лица на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији.”

Дакле сам Закон о јавним набавкама БиХ прописује потпис понуђача, али даље не прописује и не предвиђа употребу факсимила умјесто потписа.

Сам Закон дефинише да у случајевима када је законски заступник спријечен да потписује понуду у том случају се користи институт пуномоћи и понуду може својеручно потписати овлаштено лице на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији."

Такође, ни Уговорни орган кроз одредбе тендерске документације није предвидио могућност кориштења факсимила умјесто својеручног потписа, већ напротив из одредби тендерске документације може се утврдити обавеза својеручног потписа и овјере (нпр. Анекс 1- Образац за понуду гдје се тражи „Потпис овлаштене особе” или Анекс 2-Образац за цијену понуде гдје се тражи „потпис понуђача”).

Факсимил се користи првенствено:

а) Из разлога комформности овлаштене особе, посебно када је потребно потписати већи број аката или исправа,

б) Када се овлаштена особа тренутно не налази у службеној просторији или на свом радном мјесту или је тренутно заузета другом обавезом, а потребно је извршити потписивање службеног акта или друге исправе.

Међутим, како смо већ раније нагласили Закон о јавним набавкама БиХ не предвиђа употребу факсимила већ предвиђа да у случају када је законски заступник спријечен да потписује понуду у том случају се користи институт пуномоћи и понуду може својеручно потписати „овлаштено лице на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији."

Управо предвиђање достављања пуномоћи (у оригиналу или овјереној копији) издате од законског заступника у случају када неко дуго лице по овлаштењу потписује понуду представља гаранцију и сигурност да тај потпис одражава и праву вољу самог законског заступника.

Кориштењем факсимила, који представља само преслику потписа, умјесто својеручног потписа законског заступника, а без достављања одговарајућег документа (Рјешење, Овлаштење и сл.) којим се друга особа овлашћује за кориштење факсимила, не може се утврдити да иза тога стоји права воља законског заступника, односно да је особа која је користила факсимил овлаштена за употребу истог, те да је исти стављен у употребу у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача.

Цијенећи све напријед наведено, посебно чињеницу да уговорни орган кроз одредбе тендерске документације није предвидио могућност кориштења факсимила потписа умјесто самог потписа, те да у понуди није приложен одговарајући документ (у форми рјешења, овлаштења и слично) којим се друга особа овлашћује за кориштење факсимила, непобитно је констатовано да се понуђач није придржавао захтјева у погледу потписивања понуде, тј. предвиђено потписивање није извршио на прописан начин него је стављао факсимил потписа, што значи да није поступио према одредбама и захтјевима из Тендерске-документације.

Овдје ћемо се још осврнути на неке наводе из жалбе како бисмо комплетирали наше изјашњење по питању истакнутих жалбених навода.

У својој жалби жалилац „МЕДИЦХЕМ" д.о.о. Сарајево оспорава разлоге за одбацавање понуде жалиоца истичући да уговорни орган није ушао у саму суштину факсимила као начина потписивања, што је апсолутно нетачно.

Уговорни орган је, како се може видјети из Записника о прегледу и оцјени понуда управо супротно овоме што тврди жалилац, ушао у суштину факсимила као начина потписивања и навео када се он првенствено користи.

Уговорни орган ни у једном моменту не оспорава законитост факсимила као начина потписивања уколико се он ставља у употребу у складу релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима привредних субјеката и праћен је одговарајућим доказима да је факсимил заиста кориштен у складу са тим прописима и са овлаштењем/сагласности лица чији се факсимил користи.

Из достављене понуде жалиоца, апсолутно је немогуће утврдити да ли је факсимил заиста стављен у употребу на законит начин, у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача, као ни да ли је лице чији је факсимил кориштен било упознато с тим.

Жалилац у жалби истиче да је факсимил користио сам директор понуђача, да би олакшао потписивање великог броја документа, каква је свакако по својој природи појединачна понуда у поступку јавне набавке.

Овдје желимо да напоменемо да цијела понуда за предметни поступак набавке састоји се од 26 страница од којих је, према обрасцима из тендерске документације потпис понуђача био потребан на седам мјеста.

У овом конкретном случају обимност понуде се никако не би могла узети као аргумент за нужност кориштења факсимила, јер ако је директор (како истиче жалилац) имао времена и био у прилици да отисне факсимил на предвиђена мјеста за потпис дефинитивно је могао и својеручно потписати понуду на седам мјеста, без остављања било каквих дилема у погледу аутентичности понуде. Међутим, све у вези потписивања документације код овог привредног субјекта оставља простор за недоумице, а што ћемо видјети касније из изјашњења када се дотакнемо документације достављене у прилогу жалбе.

Као своја два одлучујућа аргумента која жалилац истиче у прилог своје жалбе је да уговорни орган није у тендерској документацији поставио захтјев „својеручног“ потписа, као и да тендерском документацијом уговорни орган није забранио употребу факсимила за потпис докумената.

Уговорни орган је, како је то наведено и у Записнику о прегледу и оцјени понуда, у тендерској документацији тражио да понуда садржи „Потпис овлаштене особе” у Анексу 1- Образац за понуду или у Анексу 2-Образац за цијену понуде гдје се тражи „потпис понуђача”.

Закон о јавним набавкама БиХ у члану 58 став 1) под г) прописује да понуда мора да садржи „потпис подносиоца понуде или овлаштеног лица на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији.”

Дакле без изричитог навођена „својеручни”, а јасно је, по природи ствари да се мисли на својеручни потпис подносиоца понуде. Такође, и у Изјавама по члану 45. и 52. Закона о јавним набавкама БиХ које су прописане Упутством за припрему модела тендерске документације и понуда ("Службени гласник БиХ" број 90/14 и 20/15) наведено је „Ја нижепотписани”.. без одреднице „својеручно”, а јасно је да те изјаве својеручно потписују законски заступници понуђача или лица по овлаштењу уз прилагање пуномоћи, а не отискивањем факсимила, јер те изјаве овјерава надлежни орган потврђујући да се ради о својеручном потпису одређеног лица. Дакле посебно истацање одреднице „својеручно” је потпуно непотребно у поступцима јавних набавки, те је овај аргумент жалиоца потпуно неоснован.

Такође, жалилац истиче да уговорни орган у тендерској докуменатцији није забранио употребу факсимила за потпис докумената. Истина је да уговорни

орган није кроз тендерску документацију изричито забранио, али није ни предвидио могућност кориштења факсимила потписа умјесто самог потписа.

Управо због тога је уговорни орган и навео као пресудну чињеницу да у понуди није достављен одговарајући документ (у форми рјешења, овлаштења и слично) којим би се потврдило да је факсимил користила овлаштена за употребу истог, те да је исти стављен у употребу у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача.

Да је у понуди достављен документ потписан од стране директора којим се даје овлаштење да се потписивање предметне понуде изврши кориштењем његовог факсимила, уговорни орган би такву понуду прихватио као аутентичну и узео у даље разматрање.

Жалилац даље у жалби истиче да се тендерска документација израђује на начин да садржи све потребне податке које привредном субјекту омогућавају израду захтјева за учешће и/или понуде.

Уговорни орган је предметну тендерску документацију израдио у потпуности у складу са законским и подзаконским прописима, дајући свим понуђачима једнаке, јасне и прецизне податке како би могли припремити своје понуде.

Жалилац је од момента преузимања тендерске документације упознат са свим појединостима које иста садржи.

У периоду од преузимања тендерске документације до отварања понуда, жалилац није имао никаквих недоумица и нејасноћа у погледу тендерске документације, није искористио нити једну од могућности које му Закон даје на располагање, првенствено у смислу члана 56. Закона, па тако није нити постављао питање путем портала јавних набавки, нити захтијевао евентуално појашњење тендерске документације у било ком дијелу.

Дакле, уколико је имао било каквих нејасноћа у погледу тендерске документације, начина потписивања понуде, употребе факсимила, све евентуалне недоумице имао је могућност ријешити на законом дозвољени начин, те се не би довео у ситуацију да сада кроз наводне недоречености тендерске документације покушава да оправда пропуст који је начинио у понуди у погледу потписивања исте.

Даље, жалилац у жалби истрче да у конкретном случају за употребу факсимила није било потребно овлаштење за кориштење истог у смислу прилагања одговарајућег документа (Рјешења, овлаштења) јер је факсимил кориштен од стране самог директора, тј. законског заступника понуђача те наведено кориштење представља „праву вољу законског заступника". Такође, наводи да је сваки документ понуде снабдијевен печатом жалиоца и да то представља одлучну чињеницу будући да се, према жалиоцу, отиском печата, уз потпис потврђује аутентичност садржаја документа.

Уговорни орган у потпуности оспорава овакве тврдње жалиоца, а што ћемо образложити у наставку текста.

Као прво, то ко је користио факсимил за потписивање понуде је чињеница коју је из достављене понуде апсолутно немогуће утврдити.

Међутим, без обзира да ли факсимил употребљава сам законски заступник или неко друго лице, у понуди је морао бити достављен одговарајући документ (овлаштење или сл.) да се понуда потпише употребом факсимила законског заступника, како би било сигурно да иза тога стоји права воља законског заступника, будући да након окончања поступка набавке и евентуалног избора овог понуђача слиједи уговорни однос који се базира на достављеној понуди и који мора одражавати праву вољу уговорних страна.

Као што смо истакли у самом Записнику о прегледу и оцјени понуда, кориштењем факсимила, који представља само преслику потписа, умјесто

својеручног потписа законског заступника, а без достављања одговарајућег документа (Рјешење, Овлашћење и сл.) којим се даје овлашћење за кориштење факсимила, не може се утврдити да иза тога стоји права воља законског заступника, односно да је особа која је користила факсимил овлаштена за употребу истог, те да је исти стављен у употребу у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача.

Факсимил као преслика потписа (који се израђује у форми печата), као и сам печат фирме могу бити доступни великом броју, лица у самом привредном субјекту, као нпр. секретарици, стручним сарадницима, или другим упосленицима, а у сврху обављања неких других редовних послова. Постоји могућност да одређени упосленик оствари приступ факсимили и печату са или без овлашћења (знања) самог законског заступника и да изврши злоупотребу истих.

На основу достављене понуде, како смо већ истакли, апсолутно је немогуће утврдити ко је користио факсимил за потпис понуде и да ли је постојало овлашћење за потпис понуде употребом факсимила.

Оно што се може утврдити из саме понуде да је исту припремала Таида Туњић и да је она контакт особа за ову понуду. Да ли је Таида Туњић користила факсимил директора за потпис понуде, да ли је то радила са или без знања самог директора, да ли је могуће да је искористила факсимил директора без његовог овлашћења? Наравно да су такве опције могуће, уколико понудом није доказано да је факсимил стављен у употребу уз знање и одобрење директора.

Да све у вези потписивања документације код овог привредног субјекта оставља простор за недоумице, можемо да видимо и из документације (прилога) која је достављена уз жалбу.

Уз жалбу је достављено овлашћење запосленику број: 1-62-24 од 14.02.2024. године, као и Пуномоћ адвокату број: И-58-24 од 14.02.2024. године.

Овлашћењем запосленику број: И-62-24 од 14.02.2024. године које је потписала директорица Сабина Косјерина, иста даје овлашћење да упосленик Борис Терзић потпише у име фирме Медицхем д.о.о. пуномоћје Дражену Видаковићу, адвокату из Бања Луке да изјави жалбу на Одлуку број:01 -17389-5/23 надлежном органу.

Пуномоћ адвокату број: И-58-24 од 14.02.2024. године којом се Дражен Видаковић, адвокат из Бања Луке овлашћује да изјави жалбу на Одлуку број:01-17389-5/23 надлежном органу потписао је Борис Терзић.

Поставља се логично питање због чега директорица Сабина Косјерина није одмах директно потписала пуномоћје адвокату, него овлашћује другу особу да то учини, кад су оба документа припремљена 14.02.2024. године, што се може видјети са броја и датума протокола на наведеним документима?!

Како је на Пуномоћју адвокату у текстуалном дијелу написан датум 15.02.2024.године, из броја и датума протокола се јасно види да је тај документ припремљен и протоколисан 14.02.2024. године, и то према броју протокола (број:л-58-24 од 14.02.2024. године) чак и прије Овлашћења запосленику број: И-62-24 које је припремљено исти дан.

Достављена документација, у најмању руку, отвара бројне недоумице и сумње у начин потписивања и протоколисања документације у овом привредном субјекту, а што само додатно потврђује важност постојања недвосмисленог и непобитног доказа у понуди да се иза кориштења факсимила налази права воља законског заступника.

На крају жалбе жалилац истиче да овом жалбом законски заступник жалиоца управо и тврди да је оспорена понуда његова права воља, а што је у овом моменту са аспекта прихватљивости понуде ирелевантно.

Уговорни орган примљене понуде анализира и оцјењује онако како су оне запримљене и према документацији која је достављена у понуди, а у односу на захтјеве из тендерске документације. Као што смо и навели у Записнику о прегледу и оцјени понуда, у склопу понуде није достављен никакав документ (у форми рјешења, овлаштења и слично) којим би се потврдило да је факсимил користила овлаштена за употребу истог, те да је исти стављен у употребу у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача, како би било сигурно да иза тога стоји права воља законског заступника.

Уколико би уговорни орган прихватио накнадне изјаве воље, накнадно достављене документе (изјаве, овлаштења..), то би значило да Уговорни орган може у сваком тренутку од понуђача тражити достављање накнадне документације која недостаје понуђачу и на тај начин од понуда које не испуњавају услове прописане тендерском документацијом добити понуде које су прихватљиве, а што је апсолутно недопустиво јер није у складу са законом и није у духу општих принципа јавних набавки.

Накнадно оснаживање првобитно неприхватљивих, некомплетних, неисправних понуда је апсолутно недопустиво у поступцима јавних набавки јер отвара могућност за разне злоупотребе и урушава правну сигурност која би требало да је темељ јавних набавки.

Имајући у виду све напријед наведено, Уговорни орган жалбу жалиоца „МЕДИЦХЕМ” д.о.о. Сарајево сматра апсолутно неоснованом, односно сматрамо да смо напријед наведеним образложењем, јасно указали на чињеницу да Уговорни орган није погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, нити је погрешно примјенио материјално право и повриједио правила поступка ЗЈН БиХ.

Напротив, уговорни орган је, како се може видјети из цјелокупног образложења, веома свеобухватно, исцрпно и детаљно анализирао све достављене понуде, анализирајући све оно што је предвидио тендерском документацијом у свјетлу законских дефиниција и прописа.

Сходно свему наведеном, предлажемо да Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, ову жалбу одбије у потпуности као неосновану, и да настави са поступком јавне набавке број горњи у складу са Законом о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Приликом разматрања ове жалбе молимо да узмете у обзир и бројна Рјешења Канцеларије за разматрање жалби (Рјешење број:ЈН2-03-07-1-1244-6/16 од 19.01.2017. године, број: ЈН2-03- 07-1-1223-6/16 од 12.01.2017. године и многа друга) која потврђују исправност поступања Уговорног органа. У тим Рјешењима је такође заузет став да је у понуди неопходно достављање документа (у форми рјешења, овлаштења и слично) којим би се потврдило да је факсимил користила овлаштена за употребу истог, те да је исти стављен у употребу у складу са релевантним законским прописима, подзаконским актима, односно интерним актима понуђача.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је приступио провјери формалних претпоставки за улагање жалбе, које морају бити испуњене на страни жалиоца, како би се у опште приступило њеном рјешавању, а односе се на допуштеност, благовременост и изјављеност од овлашћене особе у складу са чланом 109. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама као и на претпоставке прописане чланом 105. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Након што су предње претпоставке преиспитане, овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој

међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је потребно одбити наводе жалиоца.

Жалба је неоснована

Жалбени навод како је жалилац описао, а тиче се неприхватљивости његове понуде из разлога што је на документима понуде користио факсимил унјесто потписа овлаштене особе или законског заступника, овај орган је мишљења да је уговорни орган према ТД-и исправно поступио, јер понуђач/жалилац није доставио понуду у складу са постављеним условима. Поступак јавне набавке је строго формалан поступак, те свако пропуштање од стране понуђача у припреми понуде чини повреду поступка, ако је радио супротно од траженог у ТД-у.

У конкретном случају, тражено је да документа у понуди, буду потписана од овлашћеног лица или законског заступника, а што је жалилац пропустио учинити.

Овакав став је заузет и у судској пракси што се може видјети и у пресудама Суда БиХ, бр. С1 3 У 022235 16 У од 16-01.2018.године и бр. С1 3 У 026834 18 У од 11.01.2019.године.

Дакле, овако достављена понуда није могла бити прихватљива што чини жалбени навод неоснованим.

У овом случају, уговорни орган је исправно поступио и није начинио повреду поступка а наводи жалиоца су неосновани.

Имајући у виду предње, жалба је неоснована, те је на основу члана 228. Закона о управном поступку, одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбија се и захтјев за надокнаду трошкова жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Достављено:

- жалиоцу
- Уговорном органу
- изабраном понуђачу
- а/а и евиденција